

Zaak T-493/93

Hansa-Fisch GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Visserij — Overeenkomst EEG-Marokko — Afgifte van vergunningen —
Toetredingsakte Spanje en Portugal —
Relatieve stabiliteit — Gewettigd vertrouwen”

Arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 8 maart 1995 II - 577

Samenvatting van het arrest

Toetreding van nieuwe Lid-Statens tot de Gemeenschappen — Spanje — Portugal — Visserij — Handhaving van visserijactiviteiten die uit overeenkomsten met derde landen voortvloeien — Overeenkomst EEG-Marokko inzake betrekkingen op gebied van zeevisserij — Doorzending van aanvragen om visserijvergunning naar Marokkaanse autoriteiten — Voorrang voor Spaanse en Portugese vissers — Schending van verbod van discriminatie op grond van nationaliteit — Geen

(EEG-Verdrag, art. 7; Toetredingsakte van 1985, art. 167, lid 3, en 354, lid 3; verordening nr. 3760/92 van de Raad)

De artikelen 167, lid 3, en 354, lid 3, van de Toetredingsakte Spanje en Portugal, gelezen met inachtneming van de overige bepalingen van de hoofdstukken waarin zij staan, en van de voorstukken, alsmede van verordening nr. 3760/92 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur, verplichten de Raad tot handhaving van de visserijactiviteiten van Spanje en Portugal die zij uitoefenen op basis van overeenkomsten die zij vóór hun toetreding tot de Gemeenschappen hadden gesloten. Hieruit volgt, dat de Commissie bij de doorzending van aanvragen om een visserijvergunning naar de Marokkaanse autoriteiten, op grond van de overeenkomst van 1992 inzake de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Marokko op het gebied van de zeevisserij, terecht voorrang aan de Spaanse en Portugese vissers heeft verleend, aangezien deze overeenkomst geen grotere visserijmogelijkheden in het leven heeft geroepen dan die welke door de Spaanse en Portugese vissers werden

gebruikt op basis van de in lid 1 van de genoemde artikelen bedoelde bilaterale overeenkomsten.

Deze voorrang is niet in strijd met het in artikel 7 van het Verdrag neergelegde verbod van discriminatie op grond van nationaliteit. Vissers die in een bepaalde zone geen visserijactiviteiten hadden uitgeoefend, verkeren namelijk niet in dezelfde situatie als zij die wel in deze zones hadden gevist, en op grond van dit verschil kan worden gerechtvaardigd, dat laatstgenoemden met voorrang visserijvergunningen krijgen om in de betrokken zones te vissen. De vereisten van de Toetredingsakte stemmen dus volledig overeen met die van het beginsel van gelijke behandeling, daar het toepasselijke onderscheidingscriterium is voorgeschreven in de genoemde artikelen 167, lid 3, en 354, lid 3.